ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **Š. Ch.,** bytem ……, zastoupeného JUDr. Tomášem Machem, LL.M., PhD., advokátem se sídlem advokátní kanceláře Masarykova 82, 312 00 Plzeň, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina,** se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2010, č.j. …….., sp. zn……..

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, sp. zn. OOSČ 4312/2010 OOSC/130/IP/2, č.j. KUJI 59304/2010, **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaný má povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 27.746,- Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 26.7.2010 žalovaný rozhodl tak, že zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 21.5.2010, č.j.: …….., kterým byl za porušení ust. § 3 odst. 3 písm. a) a ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 a písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Pokud jde o rozhodnutí orgánu I. stupně, tento uznal obviněného vinným ze spáchání uvedených přestupků, kterých se dopustil tím, že dne 29.4.2010 ve 22:54 hod. na pozemní

komunikaci č. II/602 v obci ……, překročil jako řidič motorového vozidla tov. zn. ……. registrační značky …….. nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci (50km/hod.) o 35 km/hod., kdy hlídka oddělení silničního dohledu naměřila rychlost 88 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení v rozpětí plus mínus 3 km/hod. mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 85 km/hod. Uvedené vozidlo řídil, přestože v té době nebyl držitelem řidičského oprávnění.

Žalobce od počátku nezpochybňuje, že se dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Je však přesvědčen, že se naopak nedopustil přestupku spočívajícího v řízení motorových vozidel bez řidičského oprávnění, a to z následujících důvodů. Domnívá se, že v řízení o přestupku, včetně řízení odvolacího, je zkrácen na svých právech tím, že správní orgány nesprávně posoudily právní otázku, týkající se skutkové podstaty řešeného přestupku spočívajícího v řízení bez řidičského oprávnění, a to konkrétně otázku, zda skutečně pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení, a pokud je skutečně pozbyl, zda jeho jednání, spočívající v řízení bez řidičského oprávnění, bylo pokryto zaviněním, které představuje obligatorní znak skutkové podstaty přestupku (§ 2 odst. 1 a § 3 zákona o přestupcích). Žalobce totiž od samého počátku popíral skutečnost, že není držitelem řidičského oprávnění. Uvedl, že dne 22.9.2008 obdržel o MěÚ Blatná výpis z evidenční karty řidiče, z něhož vyplývalo, že k uvedenému datu měl zaznamenáno 9 bodů v bodovém hodnocení řidičů vedeném v registru řidičů. Výpis z karty řidiče je svým charakterem osvědčením, vydaným podle části čtvrté správního řádu, jedná se o ověřený výpis z informačního systému veřejné správy, který je veřejnou listinou a platí pro něj presumpce správnosti. Pokud by údaj ve výpisu neodpovídal skutečnosti, byl žalobce veřejnou listinou uveden orgánem veřejné moci v omyl. Žalobce neměl nejmenší důvod k tomu pochybovat o správnosti vydaného osvědčení ze dne 22.9.2008. Ostatně proto, aby měl právní jistotu o stavu svého „bodového konta“, vydání uvedeného výpisu požádal. Pokud by MěÚ Blatná po vydání uvedeného osvědčení zjistil, že toto trpí vadou, měl by postupovat podle § 156 správního řádu a osvědčení zrušit. Nic takového se však do současné doby nestalo. Skutečnost, že osvědčení trpí vadou, měl MěÚ Blatná zjistit nejpozději při vyhotovení oznámení o dosažení 12 bodů a postupovat tak, jak bylo výše uvedeno; nic takového se však nestalo a tím žalobce byl nadále v dobré víře. Žalobce měl tedy po právu za to, že dosáhl celkem pouze 11 bodů (9 bodů uvedených ve výpisu a posléze další 2 body za jiný přestupek). V době vydání zmiňovaného osvědčení totiž nabyl právní moci Příkaz o uložení pokuty, vydaný MěÚ Moravské Budějovice ze dne 4.8.2008, na jehož podkladě byly žalobci později zaznamenány k původním 9 bodům další 2 body; žádné jiné body již poté žalobci zaznamenány nebyly. Žalovaný k námitce žalobce ohledně absence zavinění ve vztahu řízení bez řidičského oprávnění, resp. k jednání v právním omylu, v odůvodnění rozhodnutí v otázce zavinění tvrdí, že k odpovědnosti za přestupek postačuje dle ust. § 3 zákona o přestupcích zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Ve vztahu k žalobcovu zavinění pak žalovaný správní orgán argumentuje tím, že obviněný měl a mohl vědět, že dosáhl v bodovém hodnocení 12-ti bodů, jelikož mu tuto skutečnost MěÚ Blatná jako příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností opakovaně oznamoval a doručil fikcí dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu. Žalovaný se přitom vůbec nevypořádal s důkazy uváděnými žalobcem, kterými argumentoval, pokud jde o otázku zavinění. Žalovaný se přitom vůbec nezabýval otázkou omylu, ve který byl žalobce uveden chybnými údaji ve výpisu z 22.9.2008, neodůvodňuje, proč by se o omyl jednat nemělo, případně, proč tento omyl nevylučuje žalobcovo zavinění. Tím se správní orgán náležitě nevypořádal s námitkami žalobce a s jím uváděnými důkazy, takže rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné.

Žalovaný se měl též kvalifikovaně zabývat otázkou, zda žalobci bylo skutečně řádně doručeno oznámení o dosažení celkem počtu 12 bodů. Přitom v odůvodnění uvádí, že doručovaná zásilka se správnímu orgánu vrátila s poznámkou „odstěhoval se“. V takovém případě se na něho mělo hledět jako na osobu neznámého pobytu a oznámení o dosažení 12 bodů nemělo být doručeno fikcí, nýbrž veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 1 správního řádu. Rovněž touto otázkou se měly správní orgány v řízení o přestupku zabývat, neboť je to pro ně předběžná otázka, jejíž vyřešení je pro rozhodnutí věci stěžejní.

Krajský soud v Brně rozsudkem č.j. 57 A 63/2010-37 ze dne 31.1.2011 rozhodl tak, že rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že nebylo postupováno v souladu s ust. § 3 správního řádu dle něhož, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Takto však dle názoru soudu žalovaný nepostupoval, když již v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí žalobce poukazoval na skutečnost, že v době, kdy byl kontrolován policií, byl držitelem platného řidičského oprávnění, když již k odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí přiložil Protokol z ústního jednání z 9.6.2010, který vedl jeho zmocněnec s vedoucím odboru dopravy MÚ Blatná a z něhož vyplynulo, že zmocněnec žalobce namítá k záznamu o počtu bodů, že žalobci byly nesprávně zaznamenány 4 body na základě oznámení Magistrátu města Pardubic, a to jeho vydaného Příkazu k uložení pokuty ze dne 2.5.2007, neboť poukazoval na to, že skutková podstata přestupku, z něhož byl tehdy žalobce uznán vinným, není uvedena v příloze zákona o provozu na pozemních komunikacích, která uvádí přehled jednání spočívající v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání, tedy že žalobce nemohl k datu kontroly policií dosáhnout počtu 12-ti bodů a hned tohoto dne, tj. 9.6.2010 jeho zmocněnec podal námitku dle § 123f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích a žádal, aby byla provedena na základě toho oprava v záznamu o dosaženém počtu bodů. Žalobce tedy argumentoval, že počtu 12-ti bodů nikdy nedosáhl.

Krajský soud v Brně v odůvodnění tohoto rozsudku, uvedl, že žalovaný musí najisto postavit, zda žalobce se přestupku, a to řízení vozidla bez platného řidičského oprávnění, dopustil a zatímto účelem bude dle názoru soudu nutné, aby byl připojen spis od MěÚ Blatná, odboru dopravy, který musí znovu o námitkách žalobce ohledně skutečného počtu dosažených bodů rozhodnout a pokud nebude rozhodnutí tohoto orgánu pravomocné, nebude možno spolehlivě rozhodnout o tom, zda se žalobce přestupku dopustil či nikoliv.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, když uvedl, že soudem bylo porušeno ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., neboť soud nevycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování stěžovatele, přitom nesprávně posoudil právní otázku, zda žalobce byl při kontrole dne 29.4.2010 držitelem příslušného řidičského oprávnění, resp. nesprávně připustil pochybnosti o této najisto postavené skutečnosti. Žalobce měl k tomuto dni v registru řidičů zaznamenáno 12 bodů a nemohl tedy být držitelem příslušného řidičského oprávnění. Záznamy, které v registru řidičů provedl jiný správní orgán, je stěžovatel vázán a nemůže je s ohledem na charakter výpisu z registru řidičů, který je veřejnou listinou, jakkoliv rozporovat či pochybovat o jejich zákonnosti a správnosti. Stěžovatel připouští možnost, že do registru mohou být záznamy činěny nesprávným či nezákonným způsobem, ale pro odstranění těchto vad zavádí zákon institut námitek, které však ze strany žalobce uplatněny nebyly. Stěžovatel pak v řízení nemohl postupovat jinak, než že musel vycházet z toho, že žalobce má v systému evidováno 12 bodů a není tudíž držitelem příslušného řidičského oprávnění. Jakýkoliv jiný

závěr, kdy by stěžovatel ignoroval veřejné listiny, by byl v rozporu se základní zásadou činnosti správních orgánů – zásadou zákonnosti. Stěžovatel připouští, že v projednávané věci může být učiněn závěr, že některé z bodů byly žalobci do registru zapsány v rozporu se zákonem a tyto body budou následně „odepsány“. Pokud se tak však nestane (a v době, kdy rozhodoval stěžovatel tomu tak nebylo), musí všechny správní orgány, tedy i stěžovatel ctít presumpci správnosti všech pravomocných rozhodnutí a dalších veřejných listin, které byly v řízení použity. Ostatně i v rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 22.10.2010, č.j.: ……., na které se soud odkazuje, je uvedeno, že: „ … bude nutné posoudit zákonnost, resp. opodstatněnost rozhodnutí …, kterým byl jmenovaný uznán vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu …“. Zásadní v souvislosti s tímto rozhodnutím je však skutečnost, že bylo vydáno až poté, kdy své rozhodnutí vydal stěžovatel. Pokud by po právní moci rozhodnutí stěžovatele vyšlo najevo, že bylo vycházeno z nepravdivých, resp. nesprávných podkladů, nepochybně by zde byl dán důvod pro obnovu řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Nemůže ale s ohledem na znění § 75 odst. 1 s.ř.s. být soudem stěžovateli kladeno za vinu, že v době svého rozhodování vycházel z podkladů, které jsou navíc veřejnými listinami, a které se případně později ukáží být nepravdivými či nesprávnými. Domáhal se, aby Nejvyšší správní soud vydal rozsudek, kterým rozsudek krajského soudu ze dne 31.1.2011 zruší a věc vrátí uvedenému soudu k dalšímu řízení.

Ve věci pak rozhodoval 14.7.2011 pod č.j. 1 As 60/2011-64 Nejvyšší správní soud, který rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2011, č.j. 57 A 63/2010-37, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. V odůvodnění uvedeno, že NSS zvážil, zda krajský soud porušil § 75 odst. 1 s.ř.s. Podle tohoto ustanovení při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 26.7.2010. K tomuto dni byl stav bodového hodnocení řidiče (žalobce) 12 bodů (NSS zde pomíjí otázku vědomosti žalobce o této skutečnosti, kterou sice žalobce činil v žalobě spornou, která však není předmětem této kasační stížnosti). Žalobce tvrdil, že jeden ze záznamů v bodovém hodnocení byl proveden v rozporu se zákonem (protokol ze dne 9.6.2010 sepsaný na Městském úřadu Blatná). Proto podal proti uvedenému záznamu písemné námitky podle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Řízení o námitkách podaných žalobcem proti zápisu 4 bodů bylo Městským úřadem Blatná dne 22.6.2010 usnesením zastaveno; o odvolání žalobce nebylo do 26.7.2010 rozhodnuto. Krajský soud ve svém rozhodnutí operuje též řadou skutečností, které nastaly až po 26.7.2010. Konkrétně se jedná o rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 23.9.2010, které k odvolání žalobce, až na některé formální změny, potvrdilo usnesení Městského úřadu Blatná ze dne 22.6.2010. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 4.10.2010. Klíčovou skutečností, na niž krajský soud odkazuje, je pak rozhodnutí Ministerstva dopravy, č.j. …….., které ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo právě citované rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a současně zrušilo usnesení Městského úřadu Blatná ze dne 22.6.2010 o zastavení řízení o námitkách. Toto rozhodnutí Ministerstva dopravy však bylo vydáno teprve dne 22.10.2010; účinky tohoto rozhodnutí nastaly ke dni 4.10.2010. Stěžovatel má tedy pravdu, že krajský soud smísil a bez jakéhokoliv rozlišování použil skutečnosti nastalé před a po vydání napadeného správního rozhodnutí. Ke dni vydání svého rozhodnutí vycházel stěžovatel z pravomocných rozhodnutí o provedení záznamu bodů, přičemž stav bodového hodnocení žalobce byl 12 bodů. Není tedy jasné, jaké další důkazní řízení měl stěžovatel dne 26.7.2010 provádět. Krajský soud tedy porušil § 75 odst. 1 s.ř.s., a to

způsobem majícím vliv na rozhodnutí ve věci samé. Námitka stěžovatele je důvodná. Nutno souhlasit též s právním názorem stěžovatele, že dopady eventuelní změny skutkového a právního stavu věci bude možno řešit zákonem předvídanou cestou, tedy obnovou řízení, které by vedlo k žalobou napadenému rozhodnutí (§ 100 správního řádu). Není konečně ani správná výtka krajského soudu, podle níž se rozhodnutí stěžovatele vůbec nevypořádalo s žalobcovými odvolacími námitkami, že 12 bodů nedosáhl, což odůvodňoval námitkou proti záznamu 4 bodů. I tento závěr stěžovatel zpochybňuje námitkou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Žalobou napadené rozhodnutí stěžovatele k tomu jasně (a správně) uvádí, že „*veškerá rozhodnutí, na základě kterých byly provedeny záznamy v evidenční kartě* /žalobce/ *jsou pro správní orgány závazná, tedy i pro správní orgán I. stupně a pro odvolací orgán. Nic na tom nemění ani skutečnost, že měl* /žalobce/ *proti některým záznamům podat námitky“*. Stěžovatel dále znovu zdůraznil závaznost rozhodnutí, na základě kterých byly provedeny záznamy v kartě řidiče (str. 4 rozhodnutí). I tato námitka stěžovatele je tedy důvodná.

V závěru Nejvyšší správní soud uvedl, že kasační stížnost je důvodná, proto věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným NSS v tomto rozsudku. Důsledně tak rozliší skutkové a právní okolnosti existující v době rozhodování stěžovatele a ty, které nejpozději ke dni 26.7.2010 neexistovaly. Ve svém rozhodnutí pak vyjde jen z prve uvedených. Současně se znovu vypořádá se všemi žalobními body vznesenými žalobcem.

Krajský soud v Brně pak ve věci znovu rozhodl rozsudkem č.j. 57 A 63/2010-81, ze dne 12.10.2011 když žalobu zamítl. V odůvodnění věc zhodnotil takto:

Rozhodnutí žalovaného č.j. ……. bylo vydáno 26.7.2010. V této době v registru řidičů, tedy v registru žalobce bylo zaznamenáno dosažení počtu 12-ti bodů a tato skutečnost, tedy že řidič dosáhl počtu 12-ti bodů, byla žalobci oznámena MěÚ Blatná 20.10.2008. V době, kdy byl žalobce kontrolován policií, tj. 29.4.2010, byla tato skutečnost zjištěna policií z evidenční karty řidiče a žalobci bylo oznámeno, že je podezřelý z naplnění skutkové podstaty přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bodu 1 a dále přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o přestupcích. Do tohoto dne, tj. do 29.4.2010, nebylo vydáno žádné rozhodnutí správního orgánu, které by tuto skutečnost, tedy to, že žalobce dosáhl 12-ti bodů, změnilo. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. ke dni 26.7.2010, bylo tedy správně konstatováno, že žalobce dosáhl počtu 12-ti bodů a nemohl tedy být držitelem příslušného řidičského oprávnění s tím, že záznamy, které v registru řidičů provedl jiný správní orgán, je žalovaný vázán a nemůže je s ohledem na charakter výpisu z registru řidičů, který je veřejnou listinou, jakkoliv rozporovat či pochybovat o jejich zákonnosti a správnosti. S tímto se krajský soud v Brně ztotožnil a konstatuje, že ke dni 26.7.2010 nebyl prokázán opak.

S ohledem na skutečnost, že dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, s poukazem na stanovisko NSS v rozsudku č.j. 1 As 60/2011-64, Krajský soud v Brně konstatuje, že k datu 26.7.2010 byl skutkový stav takový, že ze záznamů, které byly provedeny v registru řidičů, tedy v registru řidiče – žalobce, bylo zaznamenáno k tomuto datu 12 bodů, že výpis z registru řidičů je veřejnou listinou, a proto musel žalovaný vycházet z presumpce správnosti toho, co bylo v tomto registru uvedeno jiným správním orgánem, pokud není prokázán opak, což k datu 26.7.2010 nebylo.

Pokud nastaly nějaké nové skutečnosti po tomto datu, k těm by již žalovaný přihlížet nemohl při vydání napadeného rozhodnutí. Pokud jde o doručení oznámení o dosaženém počtu 12-ti bodů žalobcem, toto oznámení nedoručoval správní orgán I. stupně ani žalovaný, ale úplně jiný správní orgán, MěÚ Blatná. O tom, že bylo doručováno zákonným způsobem, nebylo v době vydání rozhodnutí žalovaného žádných pochybností. Pokud by bylo v budoucnu prokázáno, že oznámení o dosažení počtu 12-ti bodů nebylo ze strany MěÚ Blatná prováděno zákonným způsobem, což soud neví a rozhodně nevěděl žalovaný ke dni 26.7.2010, bylo by třeba toto řešit v řízení o námitkách. Tuto otázku také nemohl žalovaný žádným způsobem přezkoumávat v řízení o přestupku, z něhož byl žalobce obviněn. Pokud by bylo po datu 26.7.2010 zjištěno, že žalobce nedosáhl počtu 12-ti bodů, nebo pokud by vyšly najevo některé dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízením uplatnit, a nebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, bylo by možno postupovat ze strany žalobce v souladu s ust. § 100 správního řádu upravující obnovu řízení.

Bylo tedy prokázáno, že k datu 26.7.2010 žalobce měl v registru řidičů zaznamenán dosažený počet 12-ti bodů, a tato skutečnost byla žalobci včas oznámena MěÚ Blatná, takže zcela evidentně k datu 29.4.2010 žalobce řídil motorové vozidlo, ačkoliv v té době nebyl držitelem řidičského oprávnění a spáchal přestupek dle ust. § 22 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o přestupcích.

Soud tedy rozhodl o tom, že žaloba důvodná není a tato byla zamítnuta.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal kasační stížnost, v níž uvedl, že krajský soud se v rozsudku nedostatečně řídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu v tom smyslu, že se znovu vypořádá se všemi žalobními body vznesenými žalobcem. Skutkové a právní hodnocení v rozsudku trpí vadami, navíc je nesrozumitelné a z tohoto důvodu také nepřezkoumatelné.

K otázce nesrozumitelnosti uvedl, že v rozsudku je nesprávně uvedeno, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí (26.7.2010) měl žalobce zaznamenáno v registru řidičů 12 bodů. K tomuto datu však již žalobce podléhal novému bodovému hodnocení, přičemž tato tvrzená skutečnost nemá pro rozhodnutí ve věci význam. V rozsudku je také tvrzení o počtu 12-ti bodů ke dni 26.7.2010, které nemá oporu ve spisovém materiálu. Soud zde vychází opět z nesprávné úvahy, která spočívá v tom, že dosažení 12-ti bodů rovná se pozbytí řidičského oprávnění. V rozsudku se pak hovoří o kontrole policií dne 29.4.2010 a zjištění, že žalobce dosáhl 12 bodů. Z uvedeného vyplývá, že soud, pokud jde o posuzování otázky, zda bylo řádně prokázáno spáchání přestupku, vycházel pouze ze skutečnosti, že bylo dosaženo 12 bodů. Samo zjištění, že žalobce dosáhl 12 bodů, však ještě nemusí nutně znamenat, že došlo k pozbytí řidičského oprávnění. Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu „*Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů*“. Podle odst. 3 téhož **§** „*Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12-ti bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení*“. Z textu zákona vyplývá, že od data doručení oznámení o dosažení 12 bodů má řidič za povinnost v uvedené 5-ti denní lhůtě odevzdat řidičský průkaz. Každopádně až do konce pátého pracovního dne této lhůty je držitelem řidičského oprávnění se všemi právy a povinnostmi. Dále je v textu zákona uvedeno, že „*řidič pozbývá*

řidičského oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Z citovaných ustanovení zákona je tedy zřejmé, že ke ztrátě řidičského oprávnění v důsledku záznamu bodů musí být postupně splněny tyto předpoklady:

1. dosažení 12 bodů;
2. řádné doručení oznámení o dosažení 12 bodů;
3. uplynutí lhůty 5 pracovních dní od doručení oznámení o dosažení 12 bodů.

Teprve po naplnění všech těchto předpokladů dochází k pozbytí řidičského oprávnění a může nastat situace, postihovaná v rozhodném období skutkovou podstatou přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o přestupcích, spočívající v porušení ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona.

Soud se zmiňuje, že do 29.4.2010 nebylo vydáno žádné rozhodnutí, které by změnilo skutečnost, že bylo dosaženo 12 bodů. Dosažení 12 bodů je však pouze jednou ze tří podmínek proto, aby řidič pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů. V rozsudku je opět nesprávně uvedeno, že žalobce k tomuto datu (26.7.2010) měl zaznamenáno 12 bodů. Tato skutečnost je však pro řízení zcela irelevantní. V rozsudku soud dále konstatuje, že výpis z registru řidičů je veřejnou listinou a žalovaný musel vycházet z presumpce správnosti. Vzhledem k tomu, že výpis z registru řidičů z 22.9.2008, kterým argumentoval v odvolání žalobce, je taktéž veřejnou listinou (obsahoval informaci o dosažení 9 bodů a později byly přičteny pouze 2 body), mělo pro žalovaného znamenat pochybnost ve prospěch obviněného a s touto skutečností měl žalovaný za povinnost se v odvolání zabývat. K tomuto ostatně žalobce rozsáhle argumentoval ve svém odvolání ze 17.6.2010, přičemž žalovaný se s touto argumentací vůbec nevypořádal.

V pátém odstavci na straně 7. rozsudku jsou uvedena klíčová tvrzení pro stanovení, zda žalobce je vinen přestupkem. Soud zde hovoří o *„nových skutečnostech“, zřejmě v souvislosti s doručováním oznámení o dosažení 12 bodů.* Stěžovatel zde znovu zdůrazňuje, že od počátku tvrdil, že se nedopustil přestupku. Stěžovatel od samého začátku tvrdil, že nevěděl o dosažení 12 bodů a pozbytí řidičského oprávnění. Toto tvrzení muselo nutně nepochybně u správního orgánu vyvolat pochybnost v otázce pozbytí řidičského oprávnění, jakožto základního předpokladu pro spáchání přestupku. Bylo tedy povinností žalovaného, aby v souladu se zásadou materiální pravdy v řízení o přestupku zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Bylo tedy zcela zřejmou povinností správního orgánu I. stupně, potažmo odvolacího orgánu, v řízení o přestupku se touto otázkou zabývat. Soud zde tvrdí, že v době vydání rozhodnutí žalovaného nebylo žádných pochybností o tom, že oznámení o dosažení 12 bodů bylo doručeno zákonným způsobem. Toto tvrzení však neodpovídá skutečnosti, protože v odvolání žalobce ze dne 17.6.2010 je zmíněna pochybnost o tom, zda mu citované oznámení bylo řádně doručeno. V tomto odvolání žalobce uváděl:

Neprokázání naplnění podmínek fikce doručení ze strany Městského úřadu Blatná je namítáno žalobcem v odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy:

V odvolání pak dále uvedeno *„Správní orgán nezjistil dostatečně přesně skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti tak, jak mu to ukládá § 3 správního řádu.* Již na místě přestupku a později v omluvě z ústního jednání jsem výslovně popřel skutečnost, že bych nebyl držitelem řidičského oprávnění. *Moje tvrzení si správní orgán dostatečně přesně*

neprověřil, resp. MÚ Blatná správnímu orgánu neposkytl veškeré jemu dostupné doklady, které svědčí v můj prospěch.

Pokud se neprokáže, že žalobci bylo doručeno oznámení o dosažení počtu bodů, potom ani nemá smysl hovořit o zavinění jako o znaku naplňujícím subjektivní stránku skutkové podstaty, není-li naplněna stránka objektivní, spočívající v jednání v rozporu s platnou právní úpravou popsanou ve vymezení skutkové podstaty přestupku. *Pokud žalobce řidičské oprávnění vůbec nepozbyl, nemohl se v daném případě vůbec dopustit protiprávního jednání spočívajícího v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění a tím naplnit objektivní stránku skutkové podstaty.*

Žalobce ve svém odvolání dále tvrdil, že ***neoznámil Městskému úřadu Blatná adresu pro doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu*** *a rozhodně popírá protiprávnost svého jednání a zavinění.*

V odvolání na straně 2, 3 žalobce uvedl:

„Je zde totiž důvodná pochybnost o tom, že v mém případě byl naplněn zákonný znak přestupku, spočívající v zavinění, a to ani formou nevědomé nedbalosti.

„Poštovní zásilky nemohly být přebírány z toho důvodu, že na uvedených adresách jsem se již nezdržoval. K oznámení nové doručovací adresy nebyl důvod, protože jsem se mezitím nedopouštěl žádných přestupků, a tudíž jsem neočekával žádné řízení ze strany MÚ Blatná, *resp. jsem legitimně neočekával žádnou úřední korespondenci“.*

Žalovaný správní orgán v rozhodnutí o odvolání pouze tvrdí, že „Oznámení o dosažení 12 bodů“ bylo žalobci ***doručeno fikcí,*** aniž by proto však měl ve spise dostatečné podklady od Městského úřadu Blatná. **Takové tvrzení musí být jednoznačně podloženo důkazy,** ***zejména tehdy, když bylo žalobcem doručení oznámení zpochybněno****.* Samotné *kopie obálek* prokazují pouze skutečnost, že zásilka byla uložena či vrácena a z jakého důvodu. **Neprokazují však v žádném případě, zda zásilka byla uložena na adrese, na které může být adresátovi doručováno, a na které tedy mohou nastat účinky doručení fikcí.**

Žalovaný se nevypořádal dostatečně s námitkou žalobce ohledně způsobu doručení oznámení o dosažení 12 bodů, resp. s namítaným nedoručením, tudíž jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

„Žalovaný bez jakékoliv důkazní opory tvrzení o doručení fikcí pouze převzal a nijak ho nehodnotil, a to ani přes výše uvedené námitky žalobce“.

Z uvedeného je zřejmé, že žalobce ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyjádřil skutečnost, že podle jeho názoru vůbec nebyly splněny podmínky pro doručení oznámení o dosažení 12-ti bodů fikcí. Tento názor sice formuloval poněkud neobratně, ale žalovaný měl za povinnost i bez návrhu zjistit rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, podle § 50 odst. 3 správního řádu, obdobně podle § 93 správního řádu. Dále byl žalovaný povinen podle § 3 správního řádu zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Stěžovatel je přesvědčen, že soud se mýlí, když v tomto odstavci rozsudku tvrdí, že otázku doručení oznámení o dosažení 12 bodů nemohl žalovaný žádným způsobem přezkoumávat v řízení

o přestupku, z něhož byl žalobce obviněn. Řádné doručení oznámení o dosažení 12 bodů a uplynutí lhůty 5 pracovních dní jsou nezbytnými předpoklady pro pozbytí řidičského oprávnění. Teprve pozbytí řidičského oprávnění je potom předpokladem toho, aby žalobce řídil dne 29.4.2010 v rozporu s § 3 odst. 3 zákona o silničním provozu. Stejně tak je stěžovatel přesvědčen, že žalovaný sice nemohl přezkoumávat postup evidenčního správního orgánu, nicméně v rámci dokazování ohledně naplnění podmínek spáchání přestupku bylo jeho povinností se otázkou doručení řádného vyrozumění o dosažení 12 bodů zabývat. Pokud by se totiž v rámci odvolání žalovaný touto otázkou řádně zabýval, musel by hodnotit nejen samu existenci obálek s doručenkami od MÚ Blatná, ale zejména oprávněnost použití adresy pro doručování písemnosti v …….. Žalovaný by při tomto prověřování musel zjistit, že žalobce nikdy nepožádal Městský úřad Blatná podle § 19 odst. 3 správního řádu o doručování na adresu ……., ani se nejednalo o adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou mají být doručovány písemnosti ve smyslu § 20 odst. 1 správního řádu. Po tomto zjištění by žalovaný nemohl bez jakékoliv pochybnosti rozhodnout o vině žalobce, protože by zde scházelo jakékoliv zavinění, a to ani z nevědomé nedbalosti, s přihlédnutím k informovanosti žalobce o dosažení počtu 11 bodů. Stěžovatel je přesvědčen o tom, že v takovém případě by pro účely stanovení viny nebylo vůbec rozhodné, že v registru řidičů měl dne 29.4.2010 zanesenu blokaci řidičského oprávnění. K problematice doručení oznámení o dosažení 12 bodů znovu stěžovatel zdůraznil, že otázku řádného doručení namítal již v žalobě ze dne 8.8.2010 v bodu V. Žalovaný při jednání soudu dne 5.10.2011 tvrdil, že „*Žalovaný vycházel, pokud jde o počet dosažených bodů pouze z toho, co bylo zaznamenáno v registru řidičů a v tomto případě, kdy se jedná o akt správního orgánu, se vychází z presumpce správnosti, pokud není prokázán opak“. Jak bylo již uvedeno, k pozbytí řidičského oprávnění dochází v případě dosažení 12 bodů po uplynutí 5-ti denní lhůty přímo ze zákona, tedy nikoliv na základě nějakého rozhodnutí správního orgánu, které by bylo nadáno presumpcí správnosti a závaznosti vůči jiným správním orgánům. Není tedy vůbec zřejmé, o jakých pravomocných rozhodnutích nadaných presumpcí správnosti žalovaný ve svém vyjádření hovoří.*

V rozsudku soud tvrdí, že k datu 26.7.2010 měl žalobce zaznamenáno v registru řidičů 12 bodů, což je opět v rozporu se skutečností. V té době měl však žalobce 0 bodů. Dále potom nelze tvrdit, že v důsledku včasného oznámení dosažení 12 bodů žalobce nesměl řídit motorové vozidlo. Řidič nesmí řídit motorové vozidlo až po ztrátě řidičského oprávnění.

Závěrem konstatoval, že otázka dosažení 12 bodů pro posouzení otázky viny ze spáchání uvedeného přestupku není relevantní, neboť podle § 123c zákona je dosažení 12 bodů pouze jedním z předpokladů pozbytí řidičského oprávnění. Dalšími předpoklady jsou doručení oznámení o dosažení 12 bodů a uplynutí 5-ti denní lhůty. Teprve po naplnění těchto předpokladů dochází k pozbytí řidičského oprávnění a může nastat situace, postihovaná skutkovou podstatou přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o přestupcích.

Stěžovatel tedy navrhoval, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12.10.2011, č.j. 57 A 63/2010-81 zrušil a věc vrátil uvedenému soudu k dalšímu řízení.

NSS rozsudkem č.j. 1As 17/2012 – 42 ze 4.4.2012 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12.10.2011, č.j. 57A 63/2010 – 81 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V uvedeném rozsudku uvedeno, že krajský soud správně v rozsudku rozlišuje mezi řízením o přestupku a řízením o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Je také nepochybně pravdou, že správní orgán nemůže přezkoumávat správnost a zákonnost aktů veřejné moci, na

základě kterých byl záznam provedeno, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, kdy byly zákonem stanoveným způsobem příslušným orgánem veřejné moci zrušeny. Avšak pro posouzení otázky, zda se řidič dopustil přestupku řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, je třeba ověřit, zda byly splněny znaky skutkové podstaty uvedené v § 22 odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o přestupcích ve spojení s § 123 c), odst. 3 zákona o silničním provozu, a to včetně otázky zavinění. Pokud se krajský soud s těmito komplexními otázkami vypořádal pouze v rozsahu 1 věty, aniž by uvedl, na základě čeho založil své tvrzení, zjevně pochybil. Otázka zavinění přece, již jen z tohoto pojmu samotného, bude nutně odpovídat stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Argument krajského soudu, že otázka zavinění již překročila dobu vymezenou v § 75 odst. 1 je proto jen obtížně srozumitelný. Právě posouzení této otázky, která je základem žalobní i kasační argumentace stěžovatele, je v dané věci klíčové pro zjištění, zda byl uvedený přestupek skutečně spáchán. NSS proto dospěl k názoru, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Proto musel být zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Zdejší soud sám se tak nemohl zabývat námitkou zpochybňující naplnění subjektivní stránky přestupku. Bude tak moci učinit až poté, co se k obsahově shodnému žalobnímu bodu přezkoumatelným způsobem vyjádří krajský soud. Ten přitom přihlédne k relevantní judikatuře zdejšího soudu týkající se zavinění řidičů, mj. k rozsudku ze dne 13.3.2012, č.j. 1As 22/2012 – 54.

Krajský soud v Brně pak ve věci znovu rozhodl rozsudkem č.j. 57A 63 /2010 – 110 ze dne 27.6.2012, když rozhodl tak, že žalobu zamítl. V odůvodnění rozsudku uvedl, že se přiklání ke stanovisku žalovaného, tedy je přesvědčen o tom, že žalobci bylo oznámení o dosažení počtu 12 bodů a odevzdání řidičského průkazu řádně doručeno „fikcí“ na adresu …….. Bylo tedy doručeno zákonným způsobem. Soud je přesvědčen o tom, že na tuto adresu žalobci správní orgán doručovat mohl a také mu na tuto adresu „fikcí“ zásilku doručil. Žalobce totiž, jak sám jeho zástupce u jednání krajského soudu uvedl, Městskému úřadu v Blatné v souvislosti s výměnou profesního průkazu řidiče sám oznámil pro doručení tohoto profesního průkazu doručovací adresu ….., což se muselo stát v měsíci září roku 2008, neboť žalobce se měl současně dozvědět o dosaženém počtu 9 bodů, což jak ze správního spisu vyplývá, je datováno dnem 22.9.2008. Žalobce měl tehdy doručovací adresu ……., a měl ji dle názoru soudu i následující měsíc, tedy v říjnu 2008 a v listopadu 2008, kdy mu bylo doručováno opětovně toto oznámení. Poštovní doručovatelka totiž jistě v domě …….. našla poštovní schránku označenou jménem žalobce, neboť pokud by tomu tak nebylo, určitě by se zásilka vrátila zpět s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý, nebo že se z uvedené adresy odstěhoval. Nic takového se však nestalo, takže jméno a příjmení žalobce muselo být poštovní doručovatelce, jejíž jméno a příjmení je na doručence uvedeno, známo a v době doručování jeho jméno na poštovní schránce v uvedeném domě rozhodně muselo být. Navíc, když žalobce pracuje jako řidič z povolání a měsíc před tím jednal na odboru dopravy MěÚ Blatná ohledně výměny profesního průkazu řidiče a současně, když si tehdy zjišťoval bodového hodnocení, sám oznámil, že mu nemá být profesní průkaz doručován na adresu trvalého bydliště, kde dle sdělení pošty skutečně také v měsíci říjnu 2008 nebydlel, neboť na písemnosti je uvedeno „odstěhován“ a tuto skutečnost logicky musel poště sdělit někdo, kdo na uvedené adrese nebo v blízkém okolí bydlí a tuto skutečnost pracovníkům pošty sdělil. Soud se nemůže ztotožnit se stanoviskem žalobce, že na adrese ……., měl doručovací adresu do konce měsíce září 2008 a od počátku října 2008 již nikoliv, neboť začal bydlet u své přítelkyně na adrese, jež je uvedena v žalobě. Toto tvrzení žalobce soud pokládá za tvrzení účelové, neboť žalobce jako řidič z povolání věděl, že s odborem dopravy MěÚ Blatná může mít právě z tohoto titulu možná jednání nebo že mu bude třeba doručovat určitou korespondenci, takže pokud žalobce změnil doručovací adresu, má soud za to, že měl jednat

obezřetně i z titulu své profese řidiče. Bylo na místě, aby sdělil novou doručovací adresu správnímu orgánu a pokud tak neučinil, musí si být logicky vědom toho, že následky takovéto neopatrnosti si musí v budoucnu přičíst ke své tíži.

Krajský soud v Brně pak citoval z rozsudku NSS, č.j. 1As 22/2012 – 54 (vysvětlena otázka týkající se objektivní míry potřebné opatrnosti). Krajský soud v Brně pak v závěru uvedl, že toto stanovisko NSS lze plně vztáhnout i na žalobce. Uzavřel, že v případě žalobce šlo rozhodně alespoň o nevědomou nedbalost při spáchání přestupku ze strany žalobce, tedy měl soud najisto postaveno, že přestupku dle § 22 odst. 1 písm. e), bod 1 se žalobce dopustil a rozhodnutí správního orgánu I. stupně i rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2010 bylo vydáno v souladu se zákonem.

Proti tomuto rozsudku žalobce podal kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 1 As 131/2012-36 ze dne 12.12.2012 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27.6.2012, č.j. 57 A 63/2010-110 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Uvedl, že kasační stížnost je důvodná. Nejvyšší správní soud uvedl, že z protokolu o jednání ze dne 27.6.2012 (č.l. 103 soudního spisu) zjistil, že stěžovatel vskutku navrhl provedení důkazů výslechem svědka – vedoucího odboru dopravy Městského úřadu Blatná, který měl vysvětlit, proč bylo oznámení o dosažení hranice 12 bodů v registru řidičů doručováno právě na adresu …... Krajský soud na jednání konstatoval, že další dokazování provádět nebude, v odůvodnění napadeného rozsudku však neuvedl naprosto nic o tom, proč navrhovaný důkaz neprovedl.

Důkaz, který stěžovatel navrhoval, a který krajský soud v rozsudku zcela opomenul, se přímo dotýká nejdůležitější sporné otázky celé věci, totiž zákonnosti doručení oznámení o dosažení hranice 12 bodů stěžovateli. Nejvyšší správní soud odkázal na judikaturu Ústavního soudu /např. nález ze dne 19.4.2001, sp. zn. I. ÚS 549/2000 (N 63/2002 Sb. NU 65)/, podle níž soud sice není povinen provést všechny navržené důkazy, avšak musí o vznesených návrzích rozhodnout. Pokud návrhům na provedení důkazů nevyhoví, musí ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl. Tzv. opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení soud nerozhodl, téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho neústavnost (rozsudek ze dne 25.8.2005, č.j. 8 Afs 14/2005-64).

Nejvyšší správní soud proto dospěl k názoru, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný /§ 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s./. Proto musel být zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. NSS sám se tak nemohl zabývat dalšími námitkami stěžovatele zpochybňujícími naplnění subjektivní stránky přestupku. Tyto námitky totiž nelze oddělit od zásadního procesního pochybení krajského soudu.

V závěru NSS uvedl, že krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s.ř.s.). V novém rozhodnutí přezkoumatelným způsobem posoudí všechny žalobní námitky stěžovatele, vypořádá se se všemi navrhovanými důkazy. Současně rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně poté provedl dokazování tím, že učinil dotaz na Městský úřad Blatná, odbor dopravy, po němž žádal, aby sdělil, proč „Oznámení o dosažení 12 bodů a výzva k odevzdání řidičského průkazu“, č.j. …… ze dne 20.10.2008 byla zasílána žalobci

na adresu …….., kde tuto adresu odbor dopravy zjistil, případně zda ji žalobce nahlásil odboru dopravy pro doručování.

Vedoucí odboru dopravy MěÚ Blatná krajskému soudu 5.2.2013 sdělil následující:

- Š. Ch. požádal v srpnu 2008 telefonicky referentku správního orgánu o zaslání formuláře žádosti o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče. Při telefonickém rozhovoru sdělil, že se na adrese svého trvalého pobytu nezdržuje a sdělil svoji aktuální adresu: ……..
- Z výše uvedeného telefonického rozhovoru nebyl pořízen úřední záznam a dotyčná referentka si s odstupem více než 4 let nedokáže na podrobnosti telefonátu vzpomenout, tj. nemůže s jistotou potvrdit, ani vyvrátit, že pan Ch. uvedenou adresu opravdu nahlásil jako doručovací, tj., že si na ni přál doručovat i další písemnosti.
- Na okolnosti ohledně doručování oznámení o dosažení 12 bodů se již dotazoval i pan Ch. prostřednictvím svého zmocněnce, který se dne 17.8.2012 dostavil za tímto účelem ke správnímu orgánu. Z tohoto jednání byl sepsán Protokol, jehož kopii MÚ Blatná zaslal, neboť jsou v něm popsány rovněž okolnosti doručování.

Pokud jde o připojený Protokol z jednání ze 17.8.2012, jednání se zúčastnil vedoucí odboru dopravy MěÚ Blatná, referentka odboru dopravy uvedeného úřadu a JUDr. Ing. O. H., zástupce žalobce.

V protokolu uvedeno, že JUDr. H. se dostavil za účelem přešetření okolností doručování zásilek odborem dopravy MěÚ Blatná Š. Ch. v době od 22.8.2008 do 23.11.2008. Správní orgán sdělil, že nemá k dispozici příslušný spis, který je v současné době u NSS ve věci č.j. 5 As 122/2011. Z tohoto důvodu pořídil správní orgán JUDr. H. tiskové výstupy z elektronické spisové služby GINIS v počtu 4 listů. Z uvedených dokumentů spisové služby a sdělení referentky bylo zjištěno:

- 22.8.2008 zaslal správní orgán obyčejným psaním panu Ch. žádost o vydání PPZŘ na adresu …….. Dle sdělení referentky odboru byla žádost na předmětnou adresu zaslána na základě telefonického rozhovoru s panem Ch. Dle sdělení referentky pan Ch. uvedl, že se nezdržuje na adrese svého trvalého pobytu „….“. S ohledem na časový odstup 4 let si referentka nevzpomíná, zda-li pan Ch. tuto adresu uvedl pouze pro jednotlivé doručení, a nebo zda-li si přál na ni doručovat i další písemnosti.
- 21.10.2008 bylo odesláno oznámení o dosažení 12 bodů panu Ch. na adresy:
  …….. – s výsledkem „adresát se odstěhoval bez udání adresy“
  …….. – s výsledkem, že zásilka byla uložena, ale nebyla převzata adresátem.
- 11.11.2008 bylo znovu odesláno oznámení o dosažení 12 bodů panu Ch. na adresu …….. – s výsledkem, že zásilka byla uložena, ale nebyla převzata adresátem. Správní orgán uplatnil fikci doručení dne 23.11.2008.

V protokolu z jednání pak závěrem uvedeno, že správní orgán konstatuje, že nemá žádný písemný záznam o tom, že by pan Ch. podle § 19 odst. 3 správního řádu sdělil jako adresu pro doručování adresu ……

Krajský soud v Brně pak zjistil z rozsudku č.j. 5 As 122/2011-64 Nejvyššího správního soudu ze dne 19.12.2012, když se jednalo o věc, kdy žalobcem byl Š. Ch.,

žalovaným Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství a šlo o posuzování následující věci: (zjištěno z uvedeného rozsudku).

Rozhodnutím MěÚ Blatná, odboru dopravy ze dne 29.3.2011, sp. zn. MUBL 3467/2011 zamítl námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a záznam o dosaženém počtu bodů potvrdil. Žalobce se domáhal opravení záznamu bodů, které byly zaznamenány na základě oznámení Magistrátu města Pardubice Příkazem k uložení pokuty ze dne 2.5.2007. Z podkladů ze spisu řidiče dle MěÚ vyplývá, že žalobci bylo dne 20.10.2008 zasláno oznámení o dosažení počtu 12 bodů a žalobce byl současně vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Doručeno bylo fikcí dne 23.11.2008. Neuplatněním námitek ve lhůtě 5 pracovních dnů (§ 123c odst. 3 zákona o silničním provozu) pozbyl žalobce řidičské oprávnění. Následně dne 4.6.2010 požádal žalobce o vrácení řidičského oprávnění, doložil doklad o přezkoušení odborné způsobilosti, žádosti bylo vyhověno a v souladu s ust. § 123d zákona o silničním provozu bylo z bodového hodnocení odečteno všech 12 bodů, a žalobce podléhal novému bodovému hodnocení. V rozhodnutí MěÚ dále konstatoval, že žádost o opravu záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče byla nejprve shledána za zjevně bezpředmětnou ve smyslu § 45 odst. 3 a § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a řízení bylo usnesením z 22.6.2010 zastaveno. Po podaném odvolání bylo Krajským úřadem Jihočeského kraje, rozhodnutím ze dne 23.9.2010, usnesení městského úřadu změněno tak, že řízení se zastavuje podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. Žalobce následně podal podnět k přezkumnému řízení. K uvedenému podnětu Ministerstvo dopravy, odbor provozu silničních vozidel, rozhodnutím ze dne 22.12.2010 zrušilo rozhodnutí Krajského úřadu i MěÚ Blatná a věc byla vrácena k novému projednání. MěÚ pak znovu posuzoval námitky žalobce a své rozhodnutí o zamítnutí námitek odůvodnil tak, že žalobce podal námitky v časovém úseku, kdy již v evidenci měl 0 bodů, přičemž nevyužil možnosti podat námitky proti záznamu 4 bodů mnohem dříve a z tohoto důvodu námitkám nelze pro jejich zjevnou nedůvodnost vyhovět. MěÚ v rozhodnutí vyslovil také závěr, že aby námitky mohly být eventuelně důvodné a záznam přezkoumatelný, musely by být podány nejpozději před vydáním rozhodnutí úřadu o vrácení řidičského oprávnění. O odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí rozhodoval Krajský úřad Jihočeského kraje tak, že jej zamítl a rozhodnutí MěÚ potvrdil.

Krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 97 odst. 3 správního řádu, podle kterého jsou správní orgány vázány právním názorem příslušného správního orgánu v případě zrušení rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Krajský soud v posuzované věci poukázal na závazný právní názor Ministerstva dopravy, který byl vysloven v rozhodnutí tohoto orgánu ze dne 22.12.2010. Z dikce § 97 odst. 3 správního řádu jednoznačně vyplývá, že správní úřady, které po zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení budou ve věci znovu rozhodovat, jsou právním názorem přezkoumávajícího správního úřadu obsažené v rozhodnutí přímo vázány a nesmí rozhodnout v rozporu s ním, popř. nesmí v řízení ignorovat navržený rozsah dokazování, a to pod přímou sankcí. Jedinou výjimkou jsou případy, kdy právní názor je v tak zásadním rozporu se zákonem, že v sobě obsahuje požadavek či předpoklad trestného jednání. V dané věci podle krajského soudu ministerstvo dopravy ve zkráceném přezkumném řízení závazný právní názor vyslovilo. Ministerstvo dopravy jako orgán přezkumu podle krajského soudu návodně uvedlo, že pokud by se správní orgán námitkou věcně zabýval a zjistil, že je opodstatněná, a tudíž žalobce nikdy nedosáhl 12-ti bodů a nikdy neztratil řidičské oprávnění, nemohl by se dopustit přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Jako nesprávný postup byl ministerstvem dopravy označen postup správních orgánů, kterým řízení o námitce zastavilo

z důvodu zjevné právní nepřípustnosti. Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (Krajský úřad Jihočeského kraje) včas kasační stížnost z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem v předcházejícím řízení. Stěžovatel v kasační stížnosti konkrétně namítal jednak nesprávný závěr krajského soudu týkající nerespektování závazného právního názoru ministerstva dopravy správními orgány obou stupňů a dále tvrdil, že v rozhodnutí ministerstva dopravy nebyl závazný právní názor vysloven a krajský soud tuto skutečnost chybně posoudil a dále namítal nepřezkoumatelnost rozsudku.

Z odůvodnění rozsudku NSS dále vyplývá:

Pokud stěžovatel namítal, že v rozhodnutí ministerstva dopravy nebyl vysloven závazný právní názor, a že krajský soud tuto skutečnost chybně posoudil, pak s ním NSS nesouhlasí. NSS v posuzované věci dospěl k stejnému závěru jako krajský soud. Závazný právní názor ministerstva dopravy byl v jeho rozhodnutí ze dne 22.12.2010 jednoznačně vysloven a správní orgány se tímto názorem neřídily.

Ministerstvo dopravy mimo jiné k odůvodnění svého rozhodnutí uvádí: „*v tomto konkrétním případě však měl správní orgán žádost posuzovat meritorně a teprve na základě proběhlého správního řízení ji případně zamítnout rozhodnutím podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.*“

S ohledem na obsah obou rozhodnutí správních orgánů lze konstatovat, že správní orgány neposoudily opakovaně záznam 4 bodů provedený za přestupek na základě Příkazu vydaného Magistrátem města Pardubice, č.j. ……, ze dne 2.5.2007 a doporučený postup ministerstva dopravy tak nebyl akceptován. Argumentace stěžovatele je v rozporu s předmětnými správními akty.

NNS závěrem konstatoval, že v dané věci je oprávněn řešit pouze otázku respektování či nerespektování závazného právního názoru ministerstva dopravy správními orgány, nikoliv již stěžovatelem v kasační stížnosti uvedené sporné právní otázky. Další kasační argumentace stěžovatele nebrojí proti rozhodovacím důvodům krajského soudu a jeho závěrům učiněným v napadeném rozsudku, a proto je v posuzované věci bezpředmětná a NSS se jí z tohoto důvodu nezabýval.

Kasační stížnost byla posouzena jako nedůvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud zamítl.

Zástupce žalobce zaslal krajskému soudu v Brně rozhodnutí Městského úřadu Blatná, odbor dopravy z 8.2.2013, kdy tento správní orgán ve smyslu ust. § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu a příslušných ustanovení části druhé správního řádu rozhodl tak, že námitka řidiče proti záznamu 4 bodů, zaznamenaných na základě oznámení Magistrátu města Pardubice Příkazem k uložení pokuty ze dne 2.5.2007, č.j. …….. (právní moc dne 23.5.2007), je oprávněná.

Dále bylo ve výroku tohoto rozhodnutí rozhodnuto tak, že faktická oprava záznamu (včetně přepočtu bodů) v registru řidičů bude provedena bezprostředně po opadnutí administrativních překážek k takovému úkonu, tj. po zrušení oznámení o dosažení 12 bodů

a zrušení rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění, důsledkem kterého řidič podléhá od 4.6.2010 novému bodovému hodnocení. O faktickém provedení opravy v registru řidičů bude řidič následně vyrozuměn.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí správního orgánu uvedeno, že po uznání námitky jako odůvodněné se musel správní orgán zabývat problémem, jakým způsobem opravit záznam, který byl proveden v původním bodovém hodnocení. Jak z uvedeného vyplývá, správní orgán byl v minulosti toho názoru, že toto není možné a opakovaně to konstatoval i zdůvodňoval. Protože je však správní orgán vázán názory ministerstva dopravy, Krajského soudu v Českých Budějovicích i Nejvyššího správního soudu, musel způsob takové opravy hledat i přesto, že uvedené orgány žádný návod na řešení této právně velmi komplikované situace nedaly. Záznam je přitom nutné v každém případě zrušit, neboť jak již bylo uvedeno § 123f zákona o silničním provozu umožňuje pro vyřízení námitek pouze dvojí postup: buď zamítnutí námitek nebo provedení opravy záznamu.

Správní orgán, jak v rozhodnutí uvedeno, při svých úvahách o dalším postupu vyšel především z toho, že prvním krokem, který byl učiněn na základě zpochybněného zápisu 4 bodů, a který měl pro řidiče zásadní právní význam, bylo zaslání písemnosti „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ ze dne 20.10.2008. Toto oznámení bylo doručeno fikcí na doručovací adresu …… dne 23.11.2008. Uplynutím 5 pracovních dní pak řidič pozbyl ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona o silním provozu řidičské oprávnění. Zástupce řidiče sice při jednání dne 17.8.2012 zpochybňuje, zda-li byla doručovací adresa řidičem skutečně sdělena ve smyslu ust. § 19 odst. 3 správního řádu, nicméně zde je nutné vycházet z již citovaného rozhodnutí ministerstva dopravy v přezkumném řízení, kde je konstatováno, že orgán přezkumu se neztotožnil s námitkou zmocněnce řidiče týkající se pochybnosti o doručení oznámení o dosažení 12 bodů. Jestliže správní soudy vytkly správnímu orgánu, že se plně neřídil názorem vysloveným ministerstvem dopravy, nezbývá, než se řídit tímto názorem ve všech ohledech, tj., jak z hlediska nutnosti přezkoumat 4 body, tak z hlediska správnosti doručení. Pro další postup tedy bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí nutné nejprve oznámení o dosažení 12 bodů z moci úřední zrušit, neboť ke dni jeho vystavení (20.10.2008) řidič neměl mít na základě výše uvedeného záznamu 12 bodů, ale pouze 8. V daném případě jedinou možností je uplatnit předpoklad, že oznámení o dosažení 12 bodů je sdělením dle části čtvrté správního řádu. Dle § 156 odst. 2 správního řádu lze sdělení, které je v rozporu s právními předpisy, zrušit usnesením s účinky ode dne, kdy jej správní orgán vydal. V odůvodnění takového usnesení se správní orgán bude muset vypořádat s tím, že účinky oznámení o dosažení 12 bodů stále trvají (zejména vzhledem k řízení o přestupku řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, který v první instanci řešil Magistrát města Jihlavy a v současné době ji řeší správní soudy), a že odkaz na přiměřené užití ustanovení hlavy IX. části druhé správního řádu znamená, že ustanovení o přezkumném řízení se užije pouze procesně a prekluzivní lhůta jednoho roku podle § 96 odst. 1 správního řádu se na tento případě nevztahuje.

Jestliže dojde ke zrušení oznámení o dosažení 12 bodů, bude zjevné, že řidič nepozbyl oproti původním předpokladům řidičské oprávnění, což bude důvodem k nařízení obnovy řízení ve věci žádosti řidiče o vrácení řidičského oprávnění ze dne 4.6.2010, které bylo téhož dne vyhověno. Rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění přitom mělo dle ust. § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu též za následkem výmaz všech 12 bodů a začátek nového bodového hodnocení řidiče. Jeho zrušením odpadne překážka pro provedení faktické opravy záznamu v registru řidičů a přepočet bodů, protože tímto krokem bude původní bodové

hodnocení opět aktuální. O faktické opravě záznamu a aktuálním stavu svého bodového hodnocení bude řidič ve smyslu ust. § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu následně vyrozuměn.

Zástupce žalobce pak soudu zaslal usnesení vydané MěÚ Blatná, odbor dopravy pod číslem MUBL 1664/2013 ze dne 11.2.2013, kdy tento správní orgán rozhodl tak, že „oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ zaslané panu Š. Ch., bytem ……, vydané zdejším správním orgánem dne 20.10.2008 pod č.j. ……. se ruší, a to s účinky ode dne jeho vydání. Z odůvodnění mimo jiné vyplynulo, že řidič ke dni 20.10.2008 neměl mít evidováno 12 bodů, ale pouze 8. Ve světle tohoto pozdějšího zjištění bylo vydání a zaslání oznámení o dosažení 12 bodů v rozporu s právními předpisy, protože tento postup se dle ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu užije pouze v případě dosažení 12 bodů.

Z odůvodnění pak mimo jiné vyplývá, že správní orgán usoudil, že byly splněny všechny podmínky § 156 správního řádu pro zrušení písemnosti „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“. Procesně správní orgán využil obdobně ust. § 98 správního řádu o zkráceném přezkumném řízení, a proto v řízení z moci úřední bylo jeho prvním úkonem vydání tohoto usnesení, kterým se „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, vydané zdejším správním orgánem dne 20.10.2008, ruší, a to s účinky ode dne jeho vydání. Protože neexistuje žádný zákonný důvod pro vydání nového či aktualizovaného oznámení, je tímto usnesením oznámení o dosažení 12 bodů zrušeno bez náhrady. Na základě výroku tohoto usnesení lze, jak uvedeno, taktéž konstatovat, že řidič oproti původnímu předpokladu nepozbyl dne 29.11.2008 (tj. uplynutím 5 pracovních dní od doručení zrušeného oznámení, podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu) řidičské oprávnění.

U jednání Krajského soudu v Brně dne 13.3.2013 po zkonstatování provedených důkazů, zástupce žalobce uvedl, že z nynějších důkazů vyplývá, že nebyla naplněna ani subjektivní ani objektivní stránka přestupkového jednání. Ze sdělení MěÚ Blatná ohledně doručování „Záznamu o dosažení 12-ti bodů a odevzdání řidičského průkazu“ nevyplývá, že by žalobce sdělil odboru dopravy MěÚ Blatná doručovací adresu podle § 19 odst. 3 správního řádu, ……. Dále pak z rozhodnutí MěÚ Blatná vyplynulo, že žalobce nikdy nedosáhl počtu 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče, a proto „Oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ byla tímto správním orgánem zrušena, a to s účinky od jeho vydání. V průběhu soudního řízení bylo tedy prokázáno, že žalobci nebylo zákonným způsobem uvedené „Oznámení a výzva k odevzdání řidičského průkazu“ doručena a navíc, že žalobce nikdy nedosáhl počtu 12-ti bodů v bodovém hodnocení. V době, kdy rozhodoval žalovaný, se situace jevila tak, že rozhoduje na základě řádně zjištěného skutkového stavu věci, v průběhu soudního řízení se však ukázal pravý opak.

Zástupce žalovaného k provedeným důkazům uvedl pouze to, že pokud jde o otázku doručování „Oznámení o dosažení počtu 12 bodů a odevzdání řidičského průkazu“, v otázce doručování se vyjádřilo ministerstvo dopravy v rozhodnutí, č.j. …… kde z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že ministerstvo dopravy nezpochybňuje doručení „Oznámení“ na adresu žalobci, a to ……..

K tomu zástupce žalobce uvedl, že v uvedeném rozhodnutí, jež citoval zástupce žalovaného, ministerstvo dopravy se zabývalo řešením jiné otázky, a to v rámci námitkového řízení otázky u žalobce dosažení či nedosažení 12-ti bodů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se ministerstvo zabývalo i otázkou doručení „Oznámení“ na adresu ……..

Podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1, zákona o přestupcích ve znění platném k datu spáchání přestupku, se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a není držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění.

Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění k datu spáchání přestupku, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, písemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotoví. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Nelze-li písemnost takto doručit, může ji doručit správní orgán sám; v zákonem stanovených případech může písemnost doručit prostřednictvím obecní úřadu, jemu na roveň postaveného správního orgánu (dále jen „obecní úřad“) nebo prostřednictvím policejního orgánu příslušného podle místa doručení; je-li k řízení příslušný orgán obce, může písemnost doručit prostřednictvím obecní policie.

Podle § 19 odst. 2 správního řádu, není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán zvolí takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy vyplývala povinnost dodat poštovní zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemnosti.

Podle § 19 odst. 3 správního řádu, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Krajský soud v Brně s ohledem na stanovisko vyjádření v rozsudku NSS, č.j. 1 As 131/2012-36 v bodě /10/ se musel znovu zabývat otázkou zákonnosti doručení oznámení o dosažení hranice 12 bodů žalobci.

Krajský soud, jak již uvedl, znovu zkoumal otázku doručení tohoto „Oznámení“ a činil proto dotaz na Městský úřad Blatná, odbor dopravy.

Ze sdělení tohoto úřadu vyplynulo, že MěÚ nemá žádný písemný záznam o tom, že by žalobce dle § 19 odst. 3 správního řádu sdělil uvedenému úřadu jako adresu pro doručování adresu ……., kromě doručení PPZŘ – tedy tohoto jediného dokladu.

Na tuto adresu bylo přesto „Oznámení o dosažení počtu 12 bodů a odevzdání řidičského průkazu“ doručováno, když na adresu trvalého bydliště, Pole 58, se nepodařilo doručit, neboť poštovní doručovatel sdělil na vrácené zásilce, že jmenovaný Š. Ch. se

odstěhoval. Poté MěÚ Blatná uvedené „Oznámení“ doručoval na adresu ….., když tuto adresu správní orgán zjistil tak, že žalobce požádal telefonicky pracovnici uvedeného správního orgánu, aby mu na adresu …… doručila žádost o vydání PPZŘ. Ta mu byla skutečně obyčejnou poštou doručena na uvedenou adresu 22.8.2008. MěÚ Blatná, odbor odpravy pak sdělil, že s odstupem 4 let, protože nebyl učiněn žádný písemný záznam ohledně doručování zásilek odborem dopravy žalobci, si nevzpomíná, resp. jeho příslušná pracovnice, na to, zda žalobce požádal o doručení pouze jedné žádosti, a to žádosti o vydání PPZŘ, nebo adresu …… sdělil obecně jako doručovací adresu.

Aby mohl být žalobce trestán za to, že řídil motorové vozidlo a nebyl držitelem řidičského oprávnění příslušné skupiny, muselo by být najisto postaveno, že v době, kdy policie žalobce kontrolovala, tj. v době, kdy se měl uvedeného přestupku dopustit (29.4.2010), dosáhl celkového počtu 12 bodů, a že tato skutečnost mu byla obecním úřadem obce s rozšířenou působností písemně oznámena, a že byl navíc žalobce v oznámení vyzván, aby nejpozději do 5-ti pracovních dnů ode dne doručení oznámení odevzdal řidičský průkaz.

Z důkazů, které byly provedeny u posledního soudního jednání, a jež vyplynuly ze sdělení Městského úřadu Blatná, bylo zjištěno, že správní orgán nemůže sdělit, zda doručování na adresu ……. bylo sděleno jako adresa pro doručení jediné písemnosti, a to formuláře týkající se profesního průkazu řidiče nebo, zda žalobce sdělil adresu …….. jako adresu, na kterou mohou být žalobci doručovány písemnosti i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Vzhledem ke sdělení Městského úřadu Blatná, které bylo citováno, soud dospěl k závěru, že „Oznámení o dosažení počtu 12 bodů“ nebylo žalobci doručováno zákonným způsobem, když žalobce tvrdil, že adresu ……. sdělil MěÚ Blatná, odbor dopravy, pouze k doručení jedné písemnosti, nikoliv, že by na tuto adresu mělo být doručováno i v případě řízení, která mohou být u uvedeného správního orgánu zahájena v budoucnu, tedy i pro řízení, ve kterém by se žalobci oznamovalo dosažení počtu 12 bodů a byl vyzýván k odevzdání řidičského průkazu.

Podle § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů nebo o trestný čin.

Podle § 3 uvedeného zákona k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Podle § 4 odst. 1 zákona o přestupcích, přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel:

a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo
b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že „Oznámení o dosažení počtu 12 bodů a výzva k odevzdání řidičského průkazu“ nebyla žalobci oznámena zákonným způsobem, žalobce tedy

nevěděl, a ani vědět nemohl, že v době, kdy byl kontrolován policií (29.4.2010), řídil motorové vozidlo bez řidičského oprávnění, neboť mu nebylo zákonným způsobem oznámeno, že dosáhl počtu 12 bodů v bodovém systému, a že měl do 5-ti dnů od obdržení oznámení odevzdat řidičský průkaz.

V daném případě nebylo splněno, že jednání, které je kladeno žalobci za vinu (řízení bez řidičského oprávnění), by bylo zaviněno žalobcem, byť i z nedbalosti, neboť žalobce se zákonným způsobem nedozvěděl, že dosáhl počtu 12 bodů a má do 5-ti dnů odevzdat řidičský průkaz.

Pokud pak žalobce namítá, že nebyla naplněna ani objektivní stránka přestupkového jednání žalobce, a to proto, že tento v době, kdy byl policií kontrolován (29.4.2010), nedosáhl počtu 12-ti bodů, což u jednání Krajského soudu v Brně dne 13.3.2013 dokládal rozhodnutími Městského úřadu Blatná z 8.2.2013 a 11.2.2013, které soud citoval, a z nichž vyplynulo, že „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu“ v důsledku pozbytí řidičského oprávnění zaslané Š. Ch. dne 20.10.2008 se ruší, a to s účinky ode dne jeho vydání, soud k tomu uvádí:

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

V době, kdy rozhodoval žalovaný, tj. 26.7.2010, neexistovalo žádné rozhodnutí správního orgánu o tom, že „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ by bylo příslušným správním orgánem zrušeno, a to s účinky ode dne jeho vydání, když takovéto rozhodnutí bylo vydáno až dne 11.2.2013.

Naopak v uvedené době z výpisu evidenční karty řidiče zcela jednoznačně vyplývalo, že žalobce dosáhl již počtu 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

Pokud bylo nyní, tedy až v únoru roku 2013 prokázáno, že žalobce k datu rozhodování žalovaného nedosáhl počtu 12-ti bodů, <u>má žalobce možnost podat návrh na obnovu řízení dle § 100 správního řádu.</u>

Soud tedy uzavírá, že žalobci nebylo v souladu s § 19 odst. 3 správního řádu oznámeno, že dosáhl počtu 12-ti bodů, a že má ve stanovené lhůtě odevzdat řidičský průkaz, tedy nebyla naplněna subjektivní stránka tohoto přestupku, tedy nebylo naplněno ust. § 4 odst. 1 zákona o přestupcích.

Krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodnutí žalovaného z 26.7.2010 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vzhledem k tomu, že tedy nebylo prokázáno, že žalobce nevěděl, ani vědět nemohl, že při kontrole policií řídí motorové vozidlo a není držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, bude nutné ohledně přestupku, který je žalobci kladen za vinu, a kterého se měl dopustit porušením ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1, přestupkového zákona rozhodnutí zrušit a řízení o přestupku zastavit.

Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci měl úspěch, proto žalovaný má povinnost zaplatit mu náklady řízení. Náklady řízení v případě žalobce představují zaplacený soudní poplatek z žaloby v částce 2.000,- Kč. Dále se pak jedná o náklady, které vznikly obecnému zmocněnci žalobce JUDr. Ondřeji Horáznému, který se osobně zúčastnil jednání u Krajského soudu v Brně 26.1.2011. Bydliště obecného zmocněnce je v ……, jednání se konalo u Krajského soudu v Brně. Obecný zmocněnec vyúčtoval a požadoval cestovné Praha - Brno a zpět, celkem 416 km, představovalo to částku 2.315,- Kč. Další náklady pak představovaly cestovní náklady obecného zmocněnce žalobce JUDr. Horázného k jednání Krajského soudu v Brně, poté, kdy věc byla zrušena a vrácena NSS Krajskému soudu v Brně, dne 5.10.2011 v částce 2.315,- Kč (jízdné Praha – Brno a zpět).

Poté bylo znovu rozhodnuto Krajským soudem v Brně 12.10.2011 a do tohoto rozsudku žalobce podal kasační stížnost. Tehdy již byl, a to od 7.11.2011 zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Machem a další náklady pak jsou zaplacený soudní poplatek 3.000,-Kč z kasační stížnosti a další dva úkony advokáta, a to příprava a převzetí věci a sepis kasační stížnosti, když tyto dva úkony jsou, každý úkon po 2.100,- Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. a 2x hotové výdaje po 300,- Kč dle stejné vyhlášky, vše zvýšeno o 20% DPH, neboť zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, tedy v souvislosti s podáním kasační stížnosti se jednalo, jak soud uvedl o zaplacený soudní poplatek 3000,- Kč, náklady právního zastoupení 4.200,- Kč + 600,- Kč + 960,- Kč DPH, tedy právní zastoupení celkem 5.760,- Kč.

Dále se ve věci konalo jednání u Krajského soudu v Brně 27.6.2012, ke kterému se dostavil právní zástupce žalobce, takže odměna právního zastoupení za tento úkon představuje 2.100,- Kč + 300,- Kč, tj. 2.400,- Kč a dále cestovní výlohy Praha - Brno a zpět osobním automobilem, vyúčtované na částku 2.228,- Kč, to vše zvýšeno o 20% DPH, tj. 4.628,- Kč + 926,- Kč, celkem 5.554,- Kč.

Poslední jednání u Krajského soudu v Brně bylo dne 13.3.2013, kterého se rovněž zúčastnil právní zástupce žalobce, takže požadoval náklady právního zastoupení a vzhledem k tomu, že od 1.1.2013 byla změněna vyhl. č. 177/1996 Sb., kdy za jeden úkon právní pomoci v tomto případě bylo již 3.100,- Kč + 300,- Kč hotové výdaje + cestovné právního zástupce žalobce k jednání soudu, tedy Praha - Brno a zpět, což představovalo částku 2.222,- Kč, vše zvýšeno o 21% DPH, tj. o 1.180,- Kč, celkem 6.802,- Kč. Náklady řízení tedy představují celkem částku 27.746,- Kč, kterou má povinnost žalovaný žalobci zaplatit.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. března 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová